

Medlem for Københavns 4de Valgkreds forudsatte, at man f. Eks. vilde gaa hen i Landmandsbanken og Privatbanken og spørge, hvorvidt man nu skulde købe Kreditforeningsobligationer ind til næste Termin, men jeg har i alt Fald ikke tænkt mig til Direktører for denne Bank at udnævne Mænd, der behøvede at gaa hen i Landmandsbanken eller Privatbanken og spørge derom. Jeg har tænkt, hvis jeg kommer til at indstille til disse Direktørposter, at indstille Mænd, som havde et selvstændigt Skøn og Evne til at bedømme, om Pengemarkedet er et saadant, at Indkøb er gunstigt eller belejligt. Naar det endvidere er blevet sagt af det ærede Medlem for Højrup, at naar Finansministeren var sidste Appellinstans overfor denne Sag, appellerede man til en Instans, der ikke var kyndig, skal jeg meget villig indrømme, at de vekslende Finansministre ganske sikkert ikke kunne sidde inde med megen Sagkundskab i en Sag som denne, men een Ting er sikkert og det er, at hvem der end beklæder Finansministertaburetten, raader han over saa megen Sagkundskab, det vil sige disponerer han over saa mange Mænd, der sidde inde med Sagkundskab, at i Fald han blot selv er en fornuftig Mand, kan han ved Hjælp af disse Mænd danne sig en begrundet Mening om Forholdene.

Men jeg vender tilbage til Nationalbankens Erklæring, og jeg skal sige, at naar det her indrømmes, at vi faa en højere og navnlig stabilere Notering for Kreditforeningsobligationerne ved denne Foranstaltning, er dette saa gunstig en Erklæring, man kan forlange af en Modstander af Forslaget. Der er i Virkeligheden ingen, der vil benægte det. Og naar Nationalbanken saa endvidere siger, at Kursens Stigning ikke vil blive saa stor, som mange vente, skal jeg gerne være med til at opfordre til endelig ikke at vente for meget. Det er nu oplyst ved den Statistik, der følger med Betænkningen, at der gennemsnitlig, bortset fra Husmandskreditforeningsobligationerne, aarligt sælges et Beløb af 73 Mill. Kr. Kreditforeningsobligationer, og naar vi tænke os en Gennemsnitskursavance paa 2 pCt. — og det antager jeg, at selv de mest skeptiske maa kunne gaa med til — vil der blive en aarlig Gevinst af $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er dog ikke hver Dag, man finder $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. paa Gaden til danske Mænd, og at man finder dem, uden at det er nødvendigt at paalægge andre danske Mænd Byrder i den Anledning. Derfor synes

det mig, at selv om man er meget villig til at indrømme, at man ikke skal sætte Forventningerne for højt op i denne Sag, maa man erkende fra alle Sider, at man her er inde paa en Vej, som virkelig kan føre til betydelige Fordele for vort økonomiske Samfund.

Jeg vil derfor udtale Ønsket om, at den store Tilslutning, Forslaget har faaet her, maa styrke det, ogsaa naar det kommer op i det andet Ting, saa at det maa lykkes at føre Sagen igennem. Jeg skal samtidig bemærke, at jeg kan slutte mig til samtlige de af Udvalget stillede Ændringsforslag, og at jeg fraraader det høje Ting at vedtage de Ændringsforslag, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har stillet.

Ordføreren (Blem): Jeg skal gøre nogle Bemærkninger til de Udtalelser, der ere faldne fra Mindretallene, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), og til det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer). Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds udtalte om sin Ændring til § 5, at det vilde blive til stor Ulejlighed for Bankerne at udbetale Renterne i Form af Checks, har den højt-ærede Finansminister allerede svaret derpaa. Det er en Fordel for Køberne, at Bankerne stille sig saa liberalt, at de udbetale Renterne i Form af Checks til Obligationsejerne ogsaa uden for København og Paris, og naar Bankerne ville gøre det, synes jeg, at vi andre ikke kunne have noget derimod.

Det ærede Medlems næste Forslag om Vurderingerne til Laan hos de forskellige Kreditforeninger gaar ud paa, at for Fremtiden skulle Udlaanene ske efter Ejendoms-skylds Vurdering. Hvis vi lovbestemme det, gribe vi i højeste Grad ind i Kreditforeningernes Selvstyre, og jeg er vis paa, at Kreditforeningerne i saa Tilfælde ville betænke sig paa at komme i Forbindelse med en saadan Statshypotekbank. Det kunde vel lade sig gøre for Købstadsejendommene, hvor Ejendommene kun bestaa af Grund og Bygninger, og hvor begge Dele vurderes til Ejendomsskyld, men det lader sig ikke gøre over for Landejendomme, der tillige bestaa af Inventar og Besætning. Det ærede Medlem ved jo godt, at statistisk Bureaus Tabelværk viser, at Besætninger og Inventar udgøre mellem 20 og 25 pCt. af Salgsværdien. Naar vi da ville tvinge Kreditforeningerne til ikke at maatte vurdere og pantsætte 20—25 pCt. af Ejendommen, tvinge vi dem fuldstæn-